

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIII. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1911.

Treść: (Nr 245—248.) 245. Ustawa w przedmiocie uzupełnienia ustawy z dnia 12. maja 1873, obejmującej regulamin Rady państwa. — 246. Ustawa, dotycząca postanowień przejściowych co do niszczenia podatku mięsnego w gminach Baden i Weikersdorf, które mają być połączone na zasadzie zezwolenia Wydziału krajowego dolno-austryackiego z dnia 23. września 1911 w jedną gminę pod nazwą Baden. — 247. Ustawa, którą przedłuża się moc obowiązującą ustawy z dnia 3. czerwca 1901 o użyciu części nadwyżek obrotowych zbiorowych kas sierocych, do dnia 31. grudnia 1912. — 248. Rozporządzenie, dotyczące wydawania gotówki i papierów wartościowych z depozytów cywilno-sądowych i kas sierocych przez pocztę i pocztową kasę oszczędności.

245.

Ustawa z dnia 28. grudnia 1911, w przedmiocie uzupełnienia ustawy z dnia 12. maja 1873, Dz. u. p. Nr. 94, obejmującej regulamin Rady państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam,
co następuje:

Artykuł I.

Do § 5. ustawy z dnia 12. maja 1873, Dz. u. p. Nr. 94, dodaje się następujące postanowienia:

Po otwarciu posiedzenia w Izbie posłów oznajmia się z reguły przede wszystkim o pismach, które wpłynęły ze strony rządu i drugiej Izby, o zawiadomieniach, pochodzących od oddziałów i komisji, o ich sprawozdaniach, tudzież o wnioskach, a według uznania prezydenta odczytuje się je także, dalej stawia się przy wnioskach w razie potrzeby pytanie co do ich poparcia, zawiadamia się o urlopach, udzielonych przez prezydenta we własnym zakresie działania, i przedkłada Izbie do rozstrzygnięcia prośby o urlop. Wreszcie podaje się do wiadomości spis petycji, które wpłynęły aż do dnia poprzedzającego posiedzenie, wymieniając ich treść istotną, i stawia pytanie co do zatwierdzenia urzędowego protokołu posiedzenia.

W celu zapobieżenia wszelkim zakłóceniom i wszelkim nadużyciom regulaminu i porządku do-

mowego ma prezydent Izby posłów prawo, poczynić te oznajmienia w czasie lub na końcu posiedzenia i to w całości lub częściowo z wyjątkiem pism rządu i drugiej Izby, które przedłożono już na początku posiedzenia, ma dalej prawo zarządzić obrady nad wnioskami, obejmującymi inicjatywę, dla których zażądano nagłego traktowania, oraz kontynuowanie takich obrad i dalszy ciąg odczytywania interpelacji, którego nie można było ukończyć na ostatnim posiedzeniu, według swego uznania w ciągu lub na końcu posiedzenia, odmówić zezwolenia na przerwę przed głosowaniem, a przy wnioskach co do formalnego toku czynności nie dopuścić innego głosowania, prócz zwykłego przez powstanie z miejsc.

Przeciw każdemu zarządzeniu prezydenta, wydanemu na zasadzie niniejszego paragrafu, dozwolone jest odwołanie się do Izby, o którym ona rozstrzyga bez dyskusji w drodze zwyczajnego głosowania.

Artykuł II.

Moc obowiązująca ustawy niniejszej, która wchodzi w życie w dniu 1. stycznia 1912, gaśnie z dniem 31. grudnia 1912.

Jeżeli aż do tego czasu żadne nowe normy nie uzyskają mocy obowiązującej w miejsce postanowień, wydanych powyższą ustawą, względnie w miejsce regulaminu obecnie istniejącego, wówczas wchodzi napowrót w życie odnośne dotychczasowe

postanowienia ustawy z dnia 12. maja 1873, Dz. u. p. Nr. 94, tudzież regulamin z dnia 2. marca 1875, uchwalony dla Izby posłów Rady państwa.

Wiedeń, dnia 28. grudnia 1911.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Heinold wkr.

246.

Ustawa z dnia 28. grudnia 1911,

dotycząca postanowień przejściowych co do uiszczania podatku mięsnego w gminach Baden i Weikersdorf, które mają być połączone na zasadzie zezwolenia Wydziału krajowego dolno-austryackiego z dnia 23. września 1911 w jedną gminę pod nazwą Baden.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

W nowej gminie Baden, w którą będą połączone dotychczasowe gminy Baden i Weikersdorf na zasadzie zezwolenia Wydziału krajowego dolno-austryackiego z dnia 23. września 1911, należy pobierać podatek spożywczy od mięsa, uiszczany według ustawy z dnia 16. czerwca 1877, Dz. u. p. Nr. 60,

- a) według obecnych klas taryfy (to jest w Badenie według drugiej klasy taryfy podatku mięsnego, w Weikersdorfie według trzeciej) jeszcze przez pięć lat, licząc od dnia ukonstytuowania się reprezentacji gminnej nowej gminy Baden;
- b) w następujących bezpośrednio czterech latach w dotychczasowej gminie Baden według pierwszej klasy taryfy podatku mięsnego, a w Weikersdorfie według drugiej i
- c) dopiero po upływie okresu czasu, ustalonego pod b), na całym obszarze nowej gminy według pierwszej klasy podatku mięsnego, odpowiadającej ogólnej liczbie mieszkańców.

§ 2.

Wykonanie ustawy tej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 28. grudnia 1911.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Zaleski wkr.

247.

Ustawa z dnia 28. grudnia 1911,

którą przedłuża się moc obowiązującą ustawy z dnia 3. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 62, o użyciu części nadwyżek obrotowych zbiorowych kas sierocych, do dnia 31. grudnia 1912.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Moc obowiązującą ustawy z dnia 3. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 62, dotyczącej użycia części nadwyżek obrotowych zbiorowych kas sierocych, przedłuża się do dnia 31. grudnia 1912.

§ 2.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wykonanie jej poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty i skarbu.

Wiedeń, dnia 28. grudnia 1911.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Hochenburger wkr.

Zaleski wkr.

Heinold wkr.

Hussarek wkr.

248.

Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości, skarbu i handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 28. grudnia 1911,

dotyczące wydawania gotówki i papierów wartościowych z depozytów cywilno-sądowych i kas sierocych przez pocztę i pocztową kasę oszczędności.

§ 1.

Urzędy depozytowe mają przysyłać gotówkę z depozytów cywilno-sądowych przez pocztę lub przekazywać przez pocztową kasę oszczędności

zaraz po otrzymaniu sądowej uchwały ekstradycyjnej, albo w razie wypłat powtarzających się po nadejściu terminu płatności, stronie wymienionej w uchwale, a to jeżeli sąd inaczej nie postanowi, w sposób bliżej oznaczony w dalszym ciągu.

Przesyłka odbywa się na koszt i niebezpieczeństwo strony. Koszta przesyłki (portoryum i cenę przekazu pocztowego), należność za przechowanie tudzież w razie wydawania kwoty wyższej niż 40 K, należyście stemplową, przypadającą od strony za poświadczenie odbioru, należy z góry potrącić. Ściągnięcie należności stemplowej odpada, jeżeli przedłożono już przy wypłacie kwit należycie ostemplowany.

§ 2.

Urzędy podatkowe i sądowo-depozytowe (kasy skarbowe i sądowo-depozytowe) przesyłają gotówkę stronie przekazem pocztowym pod adresem, oznaczonym w uchwale sądowej, jeżeli sąd nie zarządził wypłaty w gotówce.

W razie zmiany mieszkania winna strona celem wystania przekazu pod nowym adresem spowodować co należy w odnośnym urzędzie pocztowym a w razie wypłat powtarzających się donieść sądowi o stałej zmianie mieszkania.

§ 3.

Celem przekazywania gotówek depozytowych wyda zarząd pocztowy osobne blankiety przekazów pocztowych, które będą zawierały na stronie odwrotnej osnowę pokwitowania dla urzędu depozytowego. Kwit ten winna strona podpisać, przed uskutecznieniem wypłaty kwoty przekazanej przez pocztę.

Druków tych można używać tylko do przesyłek dla odbiorców, mieszkających w obrębie Państwa.

Druk odcinku przekazu pocztowego winien urząd depozytowy dokładnie wypełnić.

§ 4.

Jeżeli strona uprawniona do poboru posiada konto czekowe w pocztowej kasie oszczędności, można uskutecznić wydanie gotówki także przez wpłatę na poświadczenie złożenia przedłożone przez stronę, a to wówczas, jeżeli strona, o ile nie zachodzi prawne uwolnienie od stempla, przeszłe wprzód urzędowi depozytowemu kwit należycie ostemplowany albo pisemnie oświadczy, że się zgadza na ściągnięcie przypadającej od kwitu należności stemplowej.

Jeżeli oświadczenie takie złożono już wobec sądu, winien sąd zawiadomić o tem urząd depozytowy.

Nazwisko właściciela konta, podanie na przedłożonym przez stronę poświadczeniu złożenia, musi

się zgadzać z nazwiskiem strony, wymienionem w dotyczącej sądowej uchwale ekstradycyjnej.

§ 5.

Urzędy depozytów cywilno-sądowych uskuteczniają z reguły wydawanie wszelkich gotówek na rzecz odbiorców, mieszkających w obrębie Państwa, w obrocie czekowym pocztowej kasy oszczędności. W tym celu winni urzędnicy likwidujący wygotować na każdą taką wypłatę przekaz płatniczy albo, jeżeli odbiorca pozostaje w stosunku klirngowym z urzędem pocztowych kas oszczędności i zgadza się na ściągnięcie należności stemplowej od kwitu, przekaz na dobro rachunku w myśl § 9. instrukcyi dotyczącej uskuteczniania wypłat przez pocztową kasę oszczędności z dnia 30. kwietnia 1908, l. 16160, Dz. rozp. Min. sk. Nr. 59. Na każdy taki przekaz albo na kilka podobnych przekazów naraz wysłać się mających winny powołane do tych czynności organa kasowe po należytem sprawdzeniu dokładnego i właściwego wygotowania przekazów i po porównaniu ze wszystkimi dotyczącymi dokumentami (uchwałami sądowymi) wygotować чеки, a to osobno dla przekazów płatniczych a osobno dla przekazów na dobro rachunku i wysłać je wraz z odnośnymi niezamkniętymi przekazami do urzędu pocztowych kas oszczędności. Co do wygotowania czeków, dalszego obchodzenia się z nimi i co do odwołania przekazów mają analogiczne zastosowanie postanowienia §§ 11., 12. i 13. wspomnianej instrukcyi.

Na kilka przekazów płatniczych i przekazów na dobro rachunku, które mają być w jednym dniu ekspedowane, należy wystawić jeden czek zbiorowy.

Przekazy płatnicze i przekazy na dobro rachunku są drukami, podlegającymi ścisłemu zarachowaniu.

Jeżeli sąd tak zarządzi, należy stronom wypłacić gotówkę za pokwitowaniem albo przesłać przekazem pocztowym (§§ 2 i 3), ponieważ ten sposób wydania jest nieraz odpowiedniejszy celem zyskania na czasie albo z innych powodów.

§ 6.

Funkcjonariusze urzędu depozytów cywilno-sądowych, powołani do podpisywania czeków, winni zbadać, czy podane na kuponie czeku imię i nazwisko odbiorcy tudzież przypadająca do wypłaty kwota pieniężna zgadzają się z datami, umieszczonymi na czeku i przekazie płatniczym lub przekazie na dobro rachunku. Przy wystawianiu czeku zbiorowego winni funkcjonariusze ci zbadać, czy imiona i nazwiska odbiorców i kwoty poszczególnych przekazów zgadzają się z datami, umieszczonymi w zapisku przekazowym (§ 8), a sumy kwot przekazów płatniczych i przekazów na dobro rachunku z kwotą, na którą opiewa czek zbiorowy.

Przed odłączeniem czeku od kuponu winni urzędnicy ci potwierdzić zgodność, umieszczając podpisy swe na kuponie.

Kilka przekazów płatniczych lub przekazów na dobro rachunku, należących do jednego czeku, winno się złożyć zaraz po rewizyi w jednej okładce.

§ 7.

Jeżeli rozporządzenie sędziowskie nie sprzeciwia się temu, winny urzędy depozytów cywilno-sądowych złożyć swą rozporządzalną gotówkę na własny rachunek w pocztowej kasie oszczędności, aby mieć każdorazem do rozporządzenia dostateczną kwotę na przekazywanie zapomocą czeków.

Złożenie rozporządzalnej gotówki odbywa się zapomocą poświadczenia złożenia, zaś potrzebne w danym razie uzupełnienie zapasu gotówki z należności, posiadanej w urzędzie pocztowych kas oszczędności, zapomocą czeku, opiewającego na wypłatę w gotówkę dla urzędu depozytów cywilno-sądowych, który ma być przesłany wraz z przekazem płatniczym (§ 5) do urzędu pocztowych kas oszczędności.

Ogólny stan gotówki łącznie z należnością, posiadaną w pocztowej kasie oszczędności, każdy przychód lub rozchód bez różnicy, czy dotyczy przechowanej gotówki, czy też należności, posiadanej w pocztowej kasie oszczędności, należy zarachowywać w dzienniku, w jednolitej kolumnie gotówkowej. Wpłaty lub dopłaty na rachunek czekowy, jakoteż wypłaty w gotówce należy przeprowadzać w przychodzie i rozchodzie bez zarachowywania w księdze głównej.

Urzędy depozytów cywilno-sądowych winny przystąpić do obrotu klirynkowego.

§ 8.

Zarządzenia, dotyczące należności w rachunku czekowym, winno się wpisywać przy sposobności wygotowywania czeków do zapisku przekazowego, prowadzonego miesięcznie według dołączonego wzoru 1.

Pozycye, wciągnięte już do zapisku przekazowego z końcem miesiąca, lecz nie zapisane jeszcze na rachunek w ostatnim nadeszłym wyciągu kontowym, należy przenieść do zapisku za następny miesiąc. Pozycye, co do których wydano zarządzenie dopiero w ostatnich dniach miesiąca, których zatem prawdopodobnie nie będzie już można zapisać na rachunek w wyciągu kontowym bieżącego miesiąca, należy wciągnąć zaraz do zapisku przekazowego za następny miesiąc.

Wszelkie przychody i rozchody, uskuteczniane w obrocie czekowym urzędu pocztowych kas oszczędności, łącznie z zwrotami książkowymi, które mają być książkowo traktowane jako wpłaty zwrotne, należy na podstawie wyciągów kontowych pocztowej

kasy oszczędności wpisywać do dziennika z dopiskiem P. A. tak, jak są w wyciągach tych wpisane.

Zwroty książkowe należy poszczególniać w zapisku zwrotów książkowych według wzoru 2 z uwzględnieniem szczegółów odnośnego przekazu.

Przy wszystkich pozycjach wyciągu kontowego należy wpisać artykuł dziennika.

Do sprawdzania dat dziennika służą prócz dokumentów (uchwał sądowych), będących do dyspozycji, zapisek przekazowy i zapisek zwrotów książkowych. Oba te zapiski są podstawą księgowania dla pozycyi, wykazywanych w dzienniku sumarycznie i tylko w kwotach netto. Przy kontowaniu w księdze głównej należy wpisać w kształcie ułamka prócz artykułu dziennika numer bieżący tych zapisków pomocniczych.

Wyciągi rachunkowe należy przechowywać ułożone według miesięcy i dołączać je w każdym miesiącu podobnie jak zapisek przekazowy i zapisek zwrotów książkowych do dziennika jako załączki.

Dziennik dla obrotu przekazowego, wprowadzony rozporządzeniem z dnia 19. października 1897, Dz. r. M. s. Nr. 41. i § 19. rozporządzenia z dnia 1. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 104, zostaje zniesiony. Przy każdym zamknięciu dziennika i w wykazie stanu kasy, prowadzonym w ewidencji, należy rachunkową resztę kasową rozdzielać między znaną należność w rachunku czekowym i gotówkę zapasową.

§ 9.

Poświadczenia odbioru, które poczta przy wypłacie ściągnie dla urzędu depozytowego, przechowywać będzie zarząd pocztowy, a to pokwitowania. umieszczone na odwrotnej stronie przekazów pocztowych w II. pocztowym zawodowym departamencie rachunkowym w Wiedniu, a pokwitowania umieszczone na przekazach płatniczych (przy wypłacie w obrocie czekowym pocztowej kasy oszczędności) w urzędzie pocztowych kas oszczędności. Wrazie potrzeby należy ich zażądać od tych urzędów.

§ 10.

Kwotę, ściągniętą tytułem należności stemplowej od kwitu w razie przesyłki przekazem pocztowym, należy wstawić w przychód w dziennikach depozytowych i dziennikach kas sierocych, w nowo utworzyć się mającej przedziałce pod napisem „Dochód z należności stemplowych uiszczonych bezpośrednio“.

Z końcem każdego miesiąca winny urzędy depozytów cywilno-sądowych dodać kwoty, wykazane w dzienniku jako potrącenia tytułem należności stemplowych i należności za przechowanie, do pozostałości kasowej w kolumnie gotówkowej i ogólną kwotę należności stemplowych i należności za przechowanie, zarachowanych w dzienniku i zapisku przekazowym, po potrąceniu przypisanych w danym

razie do zwrotu kwot tych należności przekazać do kasy państwowej w obrocie klirngowym pocztowej kasy oszczędności. W wyciągu książkowym co do przekazów na dobro rachunku należy ogólną kwotę rozdzielić według należności stemplowych i należności za przechowanie. Wydatek ten należy potem zarachować w następnym miesiącu na podstawie wyciągu kontowego w dzienniku, podobnie jak inne rozchody, jednak nie zapisywać do księgi głównej.

Urzędy podatkowe i sądowo-depozytowe winny przynosić z końcem miesiąca do dziennika etatu sprawiedliwości potrącenia z tytułu należności stemplowych oddzielnie od należności za przechowanie.

Sposób obliczenia należności, pobranej za przechowanie, należy uwidocznic na sądowej uchwale ekstradycyjnej, będącej załącznikiem dziennika, albo na osobnej kartce.

§ 11.

Postanowienia, dotyczące urzędowych wydawań depozytowych za pośrednictwem poczty i w obrocie przekazowym pocztowej kasy oszczędności mają analogiczne zastosowanie także do wydawania gotówek z kas sierocych z wyjątkiem wypłaty pożyczek, zezwolonych z kas sierocych.

Nie jest potrzebne, by strona przedkładała z góry książeczkę wpisową, przewidzianą w § 22. instrukcyi o postępowaniu ze zbiorowym majątkiem sierocym. Jeżeli strona przedłoży książeczkę wpisową dodatkowo w urzędzie kasy sieroczej, należy uzupełnić na jej żądanie brakujące wpisy.

W razie zupełnej odprawy pupila należy już w uchwale ekstradycyjnej wezwać stronę, by nadesłała urzędowi depozytowemu książeczkę wpisową.

§ 12.

Papiery wartościowe, książeczki wkładkowe kasy oszczędności i inne książeczki wkładkowe, mające wartość imienną lub opiewające na kwotę nie przynoszącą 20.000K, kupony, jakoteż wszelkie przechowywane jako sztuki dokumenty należy przesyłać pocztą uprawnionemu do poboru, wymienionemu w sądowej uchwale ekstradycyjnej, pod adresem także podanym, a to papiery wartościowe, książeczki wkładkowe i kupony w liście lub pakiecie z podaniem wartości, zaś przechowywane dokumenty według ilości sztuk w liście poleconym lub pakiecie bez podania wartości, jeżeli uprawniony do poboru żąda tego i prześle urzędowi depozytowemu poświadczenie odbioru.

Przesyłka odbywa się na koszt i niebezpieczeństwo strony. Jeżeli strona nie złożyła w gotówce należności za przechowanie, należy ją ściągnąć przy wysyłce.

§ 13.

§§ 1. do 11. niniejszego rozporządzenia wejść w życie w pierwszym dniu trzeciego miesiąca, następującego po ogłoszeniu. W dniu tym tracą moc obowiązującą wszelkie zarządzenia, sprzeciwiające się przepisom tego rozporządzenia; w szczególności znosi się §§ 20., 23. do 26., 30. i 32. rozporządzenia z dnia 1. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 104, §§ 56., 77. do 80., 84. i 85. instrukcyi dla urzędów depozytowych cywilno-sądowych w Bernie i Lwowie, oraz punkt 6. rozporządzenia z dnia 1. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 106.

§ 12. wchodzi zaraz w życie.

Hochenburger wtr.

Zaleski wtr.

Roessler wtr.

Wzór 1.

Zapisek przekazowy.

10		11		12	13	14	15		16
Kwota przekazu płatniczego lub przekazu na dobro rachunku (kwota netto)		Kwota czeku		Numer i serya	Dzień wysłania	Artykuł dziennika	Należność według ostatniego wyciągu rachunkowego		U w a g a
K	h	K	h				K	h	
715	40						78.169	37	
1.286	.	1.001	40	3 17	1. VI.	1142			
2.000	.								
596	.								
		G							
		8.762		4 17	1. VI.	1143			
8.166	.								

